

Red Orangutangen & KLIMAKRISEN

Bevarelse af regnskoven er vigtig for at beskytte skovens dyr og mennesker. Men regnskoven – og særligt de tropiske tørvemoseskove – spiller også en essentiel rolle for klimaet. I kampen for at mindske de globale klimaforandringer er det derfor nødvendigt at stoppe rydningen af skovene- og genoprette degraderede naturområder.

Verdens skove har en unik evne til at optage CO₂ fra atmosfæren og lagre kulstof i træernes stammer, blade og rødder. Dette gør skovene til en helt central brik, når vi taler om reduktion af CO₂ for at mindske klimaforandringer. Den omfattende rydning af tropisk regnskov fjerner vigtige klimaregulerende områder, og de mange skovbrande i tropenerne medfører, at store mængder CO₂ bliver frigivet til atmosfæren. Det har så stor en betydning, at op mod 20 % af den menneskeskabte CO₂-udledning på verdensplan antages at være relateret til rydningen af verdens skove. Afskovning er dermed den største CO₂-synder næstefter afbrænding af fossile brændstoffer. Herudover påvirker rydning af skovene også vandets kredsløb og accelererer jorderosionen.

De indonesiske skoves betydning for klimaet

Selvom alle skove har betydning for klimaet, spiller især tørvemoseskove en vigtig rolle. Tørvemoseskov er et ekstremt effektivt kulstoflager, fordi tørvvejorden består af store mængder døde planterester. Tørvemose dækker kun 3 % af jordens landareal, men lagrer 20-25 % af al det kulstof, som er i jorden. Indonesien alene har omkring 36 % af verdens tropiske tørvemoseskov, og de tropiske tørvemoseskove på Borneo er blandt de største lagre af kulstof i verden. Tørvens gennemsnitlige dybde er nemlig hele 5,5 meter, og derfor lagrer uberørte tørvemoseskove i Indonesien i gennemsnit 12 gange mere kulstof end andre tropiske regnskove i Asien.

Tørvvejorden oplagrer store mængder kulstof i tørv, mens andre skovområder oplagrer mest i træerne over jorden. Når vi taler om tørvemoseskoven, er det derfor ikke kun træerne, men tørv den vokser i, som er vigtig. Træerne er vigtige for at stabilisere tørv og sikre, at den ikke udtørres, og dermed begynder at frigive CO₂. Dræning af tørvemoseskoven og afbrænding af skoven og tørv for at udnytte arealet til plantage- eller minedrift er den største kilde til udledning af drivhusgasser i Indonesien.

Skovbevarelse er en del af klimaløsningen

Hos Red Orangutangen er vi dybt bekymrede over konsekvenserne af klimakrisen. På Borneo har skovrydningen allerede medført højere temperaturer og mindre nedbør – og så er ekstreme vejrphenomener og skovbrande blevet mere almindelige. De store ændringer har ikke kun uoverskuelige konsekvenser for mennesker verden over – også dyr, som f.eks. orangutangen, er truet af de hastige ændringer i klimaet og tab af levesteder.

Skovene – og ikke mindst regnskovenes – store betydning, som en del af klimaløsningen kan ikke overgøres. Red Orangutangen ser en kombination af bevarelse og genopretning af skov som en stærk naturlig klimaløsning, der samtidig passer på de dyr og mennesker, som lever i skovområderne. Det skal dog ikke ses som en erstatning for at begrænse den industrielle sektors CO₂-udledning, men nærmere som en uundværlig del af kampen mod klimaforandringerne.

Red Orangutangens klimainsats

Red Orangutangen arbejder sammen med lokale samarbejdspartnere og andre miljøorganisationer for en holdningsændring hos den indonesiske regering i forhold til regnskovens betydning. Siden FN's klimatopmøde på Bali i 2007 er Indonesien blevet mere opmærksom på sin udledning af CO₂. I 2015, hvor landet blev hærget af mange skovbrande, blev Indonesien den tredjestørste udleder af CO₂ i verden. I 2019 blev Indonesien igen hærget af omfattende skovbrande. 2 millioner hektar blev brændt af i 2015 og 1,6 millioner hektar i 2019. Hvis klimamålene skal nås, skal indsatsen for at bevare og genoprette Borneos regnskov styrkes og forebyggelsen af skovbrande intensiveres.

Red Orangutangen arbejder sammen med vores samarbejdspartnere med helt konkrete projekter, der skal beskytte og genoprette regnskoven og gøre den mere modstandsdygtig. Det indebærer blandt andet:

- Patruljering i beskyttede skovområder for at sikre dem mod illegal skovhugst
- Genplantning af degraderede skovområder med lokale og naturligt forekommende træarter
- Blokering af menneskeskabte dræningskanaler for at øge vandstanden og mindske udtørring og nedbrydning af tørvemosen
- Forebyggelse og bekæmpelse af skovbrande i samarbejde med lokalbefolkningen, som lever i og omkring regnskoven.